

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології
Історичний факультет

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції
20 березня 2020 р.*

Харків – 2020

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі: Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Організаційний комітет конференції:

І.Ф. Прокопенко – академік НАПН України, доктор педагогічних наук, ректор (голова);

Ю.Д. Бойчук – доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи ХНПУ імені Г.С. Сковороди (заступник голови);

Хошіно Юічі – Другий секретар Посольства Японії в Україні (заступник голови).

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей І Міжнародної науково-методичної конференції, 20 березня 2020р. – Х. : ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2020. – 258 с.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
Протокол № 4 від 15.06.2020р.

До збірника увійшли тези доповідей, присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики викладання сходознавчих дисциплін, перекладу, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

Видано за рахунок укладачів

©Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
© Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Павленко С.С. Японська консульська система на території СРСР у 1925-1946 рр.....	225
Пилипенко В.В. Фемінізм в Ісламській Республіці Іран: напрямки та особливості.....	227
Подрез Ю.В. Особливості становлення консульських установ в Японії в II половині XIX – на початку XX століття.....	230
Ханукаєв Б. Основы правовой системы Государства Израиль.....	232
Шаленна Н.М. Новий конструкт турецької ідентичності і майбутнє відносин Туреччини з ЄС.....	234
Шкурка В.А., Дерід І.О. Роль ініціативи «Один пояс, один шлях» в економічному розвитку Таджикистану та Узбекистану.....	236
Авраменко Є.С. Гараманти – європеоїдне населення Африки.....	239
Володін І.С. Місце Арктики в політиці КНР.....	240
Ейвазова Р.Ч. Екологічна ситуація в КНР.....	242
Лучинський М.О. Корейський шлях до статусу країни – «азійський тигр».....	244
Раков Д.С. Ісламістські терористичні організації в комп'ютерних іграх на прикладі Assassin's Creed.....	246
Сопельняк А.С. Вірмени в творчому доробку Я.Р. Дашкевича.....	248
Сюсюк Д.С. Таємні вбивці-служителі богині Калі.....	250
Тригуб К.В. Історичний та соціальний аналіз Паміру: Гірно-Бадахшанська автономна область Республіки Таджикистан.....	252
Шарко К.Т. Зовнішня політика КНР стосовно країн АСЕАН.....	254
Fan Zhenxuan. Culture of New Silk Road Civilization as a Concept.....	256

3. Журавель В.П. «Белая книга» Китая по Арктике: взгляд в будущее. Большая Евразия: развитие, безопасность, сотрудничество. 2019. № 22. С. 126-128.
4. Кобзева М.А. Китай как возможный партнер США в Арктике: настоящее и будущее. Национальные интересы: приоритеты и безопасность. 2018. № 9. С. 1762-1778.
5. Гутнев М. Ю. «Мягкие механизмы» реализации арктической стратегии Китая. Сравнительная политика. 2018. № 4. С. 147-154.
6. Муратшина К.Г., Иванова А.Е. Политика Китая в Арктическом совете. Вестник Томского государственного университета. 2017. № 423. С. 120-128.
7. Журавель В.П. Председательство в Арктическом совете: от Финляндии к Исландии. Современная Европа. 2019. № 4. С. 97-107.
8. Кондратов Н.А. Межгосударственное взаимодействие на Севере Европы: географический аспект. Науки о земле. 2010. № 3. С. 5-13.
9. Конвенція Організацій Об'єднаних Націй з морського права. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_057. (дата звернення: 15.02.2020).
10. China's Arctic Policy. The State Council Information Office of the People's Republic of China. URL: http://english.www.gov.cn/archive/white_paper/2018/01/26/content_281476026660336.htm. (last access: 15.02.2020).

ЕКОЛОГІЧНА СИТУАЦІЯ В КНР

Ейвазова Роза Чингізівна, студентка 4 курсу факультету іноземної філології

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С.Сковороди

Науковий керівник: к.ф.н., доц. К.Є.Жукова

Екологічна ситуація в Китаї на сьогоднішній день настільки важка, що погрожує не тільки здоров'ю населення і збереженню природного балансу, але й внутрішньополітичній стабільності і міжнародним відносинам. У країні катастрофічно погіршується стан ґрунтів, річок, озер, морів, скорочуються площі лісів і зелених насаджень, падає якість питної води і скорочуються її запаси. Бурхливий і стрімкий розвиток Китаю завдає величезної і не виправної шкоди для екології країни. Рівень забруднення повітря, річок і міст в країні - один з найвищих в світі.

Екологічні протести: під тиском жителів влада відмовляється від розвитку шкідливих виробництв

Безумовно, екологічна катастрофа в КНР стала важким тягарем для населення, що втрачає здоров'я, і джерелом хвилювань і протестів людей, що живуть в країні, яка представляє реальну екологічну загрозу для всього світу. Заклопотаність і протести жителів країни почастішали з 2011 року, вони серйозно загрожують внутрішньополітичній стабільності [1].

Шляхом обробки інформації та новин з джерел ЗМІ нам вдалося з'ясувати, що масові заворушення в зв'язку з екологічними проблемами спалахують вже у багатьох регіонах Китаю. Найбільш яскраві з них - протести проти будівництва заводу з переробки мідної руди на півдні в м. Шифан провінції Сичуань [3], проти роботи хімічного заводу «Фуцзя» в м. Далянь провінції Ляонін [3], проти розширення нафтопереробного заводу в великому портовому місті Нінбо. Справжній екологічний бунт викликали плани влади щодо спорудження трубопроводу для скидання відходів з паперової фабрики в м. Цидун недалеко від Шанхая [3]. Каналізаційний трубопровід по проекту повинен був зливати відходи прямо в риболовецьку гавань.

Причому проходять масові акції в досить жорсткій формі і супроводжуються зіткненнями протестувальників з поліцією, нападами на адміністративні будівлі і поліцейські машини. Тисячі людей все частіше виходять на мітинги, висловлюючи загальне соціальне невдоволення політикою уряду. При цьому все частіше участь в акціях бере молодь, що, звичайно, викликає особливу стурбованість влади. За даними

міністерства захисту навколишнього середовища КНР за останні 15 років кількість екологічних протестів щорічно збільшується приблизно на третину при незмінному зростанні чисельності їх учасників[2]. Відстоюючи своє право на життя в екологічно безпечних умовах, протестуючі домагаються відмови керівництва країни від шкідливих виробництв.

Найбільш гостра проблема - отруйний смог

Одна з основних проблем - забруднення повітря, особливо в великих містах, що досягає катастрофічних показників. У двох третинах міст максимально допустимий рівень забруднення повітря перевищено в п'ять разів. Згідно з дослідженнями китайської влади, найбільшу частину забруднювачів повітря складають дрібні частки, що утворюються від спалювання вугілля без попереднього очищення, вихлопних газів і диму від промислових і побутових виробництв і топок. Близько 80% теплових електростанцій Китаю працюють на вугіллі, найбільш екологічно шкідливому в плані викидів CO₂ паливі [2]. Саме він і є головним джерелом забруднення повітря в країні і виводить її в лідери серед основних винуватців глобального потепління на планеті. Крім того, окрім викидів діоксиду вуглецю, КНР займає перше місце по викидах з вугільних шахт біогенного метану, що збільшує парниковий ефект. Модернізація економіки - збільшення числа заводів і фабрик, а також будівельних майданчиків вимагає постійного нарощування виробництва електроенергії. Щоб задовольнити постійні потреби в ній, в наступні кілька років планується відкрити понад 500 нових ТЕЦ [2]. Не можна не відзначити, що істотно посилюють екологічне лихо й отруйні вихлопні гази автомобілів, за кількістю яких Китай впевнено прагне до рівня США.

Якість води: непридатна навіть для поливу

Скорочення запасів і погіршення якості води - інша серйозна екологічна проблема Китаю, в якому сильно забруднені 75% річок і озер і 90% підземних вод [3]. Вода багатьох річок настільки токсична, що не походить навіть для поливу. Крім цього, скидання промислових стічних вод зробив воду в річках Китаю непридатною для пиття і розведення риби. У багатьох містах підземні води забруднені фенолами, ціаністидами, ртутними, миш'яковими сполуками. Забруднено і акваторії морів, в які потрапляють нафта, важкі метали та інші шкідливі речовини. Здебільшого стічні води зливаються безпосередньо у водойми без будь-якого очищення.

Тільки в найбільшій річці Азії Янцзи зливаються мільярди тонн неочищених стічних вод. Крім того, відбувається висихання озер і річок, а з огляду на величезне споживання підземних ґрунтових вод десятки міст просідають. Під багатьма містами Китаю, навіть такими великими як Пекін, Шанхай, Тяньцзінь, Ханчжоу, Сіань, утворилися найбільші в світі підземні воронки [1]. Деякі будівлі йдуть під землю, на інших з'являються тріщини, руйнуються мости, залізниці.

Деградація земель

Для вирішення продовольчої проблеми в умовах абсолютного приросту населення в КНР проводилося неконтрольоване розорювання нових земель. Під зернові посіви були освоєні мільйони гектарів пасовищ, осушувалися і засівалися навіть рібні нерестовища в прибережних районах.

Оброблювані землі забруднюються твердими промисловими відходами і страждають від надмірного застосування пестицидів і мінеральних добрив. Одночасно при цьому повсюдно вирубувалися ліси. Всі ці дії призвели до деградації ґрунтів в країні, опустелювання і розширення ареалів стихійних лих [3].

Небувалі темпи економічного розвитку країни і прагнення до неконтрольованого споживання вже зараз призвели Китай до екологічної катастрофи. Ситуація в Китаї настільки важка, що зачіпає практично всі сфери життя суспільства, починаючи з забруднення навколишнього середовища і загрози здоров'ю та життю населення до проблем з внутрішньополітичної стабільністю і іміджем країни в світі. І не можна забувати, що нашої країни екологічні лиха китайців стосуються безпосередньо [2].

При відносній дешевизні китайських товарів і забезпеченості населення робочими місцями реальна ціна, яку жителі КНР платять за політику влади, які прагнуть до світової першості, незрівнянно вищий, і це, безупередно, проблема, з якою треба боротися в першу чергу. Але у людей ще є надія на світле майбутнє для цієї країни. Ми вважаємо, що найсуттєвішим буде пропорційне збільшення загальнолюдського впливу на світове навколишнє середовище, якщо Китай зі своїм численним населенням зуміє досягти рівня життя розвинених країн. Людству треба буде пройти довгий і важкий шлях у вирішенні питань навколишнього середовища і розвитку. Китай буде, як і раніше, жити спільними долями з усіма країнами світу, співпрацюючи з ними і активно діючи, боротися за охорону навколишнього середовища на нашій планеті та за процвітання всього людства.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ма М. // Экология и безопасность жизнедеятельности. — 2012. — № 1. — С. 80
2. Чжан Би Юй. Тенденции развития туристического комплекса Китая. — Москва, 2015. — 200 с.
3. Liu, Lee. 2010. «Made in China: Cancer Villages», Environment: Science and Policy for Sustainable Development 52 (2): 8-21.

КОРЕЙСЬКИЙ ШЛЯХ ДО СТАТУСУ КРАЇНИ – «АЗІЙСЬКИЙ ТИГР»

Лучинський Марк Олександрович, студент I курсу

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: к.і.н., доц. А.В. Беззубенко

«Азійські тигри» – це Сінгапур, Гонконг, Південна Корея та Тайвань. Від початку 1960-х рр. ці країни вирізнялися швидкими темпами зростання національних економік, що дало підставу дати їм таку неофіційну назву.

Республіка Корея є унікальною країною з точки зору економічного зростання. Так, за 50 років, з 1960 р. до 2010 р., ВВП на душу населення зріс у 25 разів. Якщо враховувати, що у 1960-ті рр. Південна Корея була однією із найбідніших країн за показниками ВВП на душу населення, то зараз вона перебуває на 32-й позиції у світі [4]. Сучасна Республіка Корея – це високорозвинена країна, член «G20», 12 економіка світу.

З огляду на вище зазначене, є актуальним вивчення південнокорейського досвіду у сфері реалізації економічних реформ та перетворень другої половини ХХ ст., що дало можливість країні отримати статус «азійський тигр».

Так, на думку дослідників, певний фундамент для економічного зростання країни було закладено у 1953–1961 рр. Говорячи про те, з якими умовами доводилося працювати тодішньому керівництву після Корейської війни 1950–1953 рр., аби зрозуміти важкість становища, у якому перебувала країна, можна згадати хоча б географічне положення: країна була позбавлена запасів корисних копалин, але у її розпорядженні були «запаси» дешевої і дисциплінованої робочої сили [6]. Першою спробою запуску економічного зростання була популярна на той момент ідея імпортозаміщення – «самодостатності» економіки. Для її реалізації уряд запровадив високі імпортні тарифи (до 77 % ціни), імпортери повинні були отримати спеціальний дозвіл на завезення власної продукції, одночасно існувало декілька обмінних курсів. Однак, ця політика дала змогу нажитись низці наближених до влади бізнесменів, які пізніше сформували «родинні корпорації» або чеболі. Середні темпи зростання в цей час були на рівні 5,5 %, що дуже мало для країни, яка відбудовувалася після війни. Не допомогла навіть безповоротна фінансова, технічна та гуманітарна допомога від США, яка становила до 10 % ВВП Південної Кореї на рік – з 1954 р. до 1960 р. у середньому понад дві третини щорічного імпорту фінансувались за допомогою США.

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції

Відповідальний за випуск: (Руда Н.В.)

Комп'ютерна верстка: Петрищева О.В.

Коректор: Коробкіна І.М.

Відповідальність за дотримання вимог академічної доброчесності несуть автори

Підписано до друку Формат Папір офсетний.

Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний. Ум. друк. арк.

Обл.-вид. арк. Зам № Тираж прим. Ціна договірна.